

Arrest

nr. 74 941 van 13 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. JANSSENS *loco* advocaat P. ROBERT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn en van Tsjetsjeense origine te zijn. Voor uw vertrek uit uw land verbleef u in Tsjetsjenië. U heeft uw land verlaten omwille van volgende problemen. Eind september 2009 ging u 's nachts nabij de snelweg sigaretten kopen in een kiosk. Er waren ook jongeren die deelnamen aan straatraces. U bleef hiernaar kijken. Vier jeeps kwamen aan. Niet nader gekende agenten in groene camouflagepakken stapten uit deze jeeps en begonnen toeschouwers of kopers te beledigen. Er ontstond een gevecht waardoor iedereen werd opgepakt. Er werd ook in de lucht geschoten. Samen met 3 anderen werd u in een jeep geduwd waarna ze met jullie wegreden. Onderweg werd u geslagen. Jullie werden naar een kelder op een onbekende locatie gebracht. De 3 anderen die samen met u in de jeep zaten, werden de volgende dag vrijgelaten. U werd 4 dagen in de

kelder vastgehouden. Tijdens uw ondervraging werd uw naam gevraagd. Eens uw naam gekend was, werd u bevraagd over L.B.(...), een oom van u die tijdens de Tsjetsjeense oorlog is omgekomen toen hij bij het verzet vocht. Ook bevroegen ze u over A.(...) en Al.(...), de 2 zonen van L.(...). U werd geslagen en kreeg elektroshocks toegediend. Men toonde u foto's van onbekenden. Na 4 dagen werd u naar de rand van de stad gebracht waar u werd achtergelaten. U meende vanuit het voertuig te hebben gezien dat u uit een gebouw van de speciale politie-eenheid UBOP werd weggevoerd naar de rand van de stad. U mocht van uw vervolgers uw gsm-nummer niet veranderen. Uw halfbroer R.A.(...) kwam u er oppikken, waarna u naar uw moeder ging. Een dag later ging u naar de polikliniek.

Drie weken later kreeg u een telefoontje van een onbekende die u vroeg om naar een gebouw nabij de snelweg naar Grozny te gaan. U deed dit. Er werd u een voorstel gedaan. U kon terug naar de kelder gaan waar u reeds 4 dagen opgesloten werd of u kon informant van hen worden en informatie verzamelen over jongeren en alles wat er in uw buurt gebeurt. Ook moest u hen vertellen wanneer iemand contact had met rebellen of overheden. Ze zouden na een maand contact met u opnemen.

U merkte dat er soms auto's met donkere ruiten naast de ingang van uw appartement stonden. U vermoedde dat ze u in de gaten hielden.

Een maand na de tweede ontmoeting met deze onbekende agenten spraken jullie af in het centrum van Grozny. U stapte er een auto in. Een van de agenten herkende u van de vorige contacten. Nadat u zei dat u geen informatie voor hen had, werd u er geslagen en werd er een pistool naar u gericht. U beloofde hen informatie te gaan verzamelen. Ook nu mocht u uw gsm-nummer niet veranderen en zeiden ze u dat ze u nog zouden contacteren.

In een periode van een half jaar werd u 4 keer door hen gebeld en werd u door hen opgepikt. Over deze mensen kwam u niet meer te weten dat dat ze behoorden tot een niet nader gekende lokale overheidsinstantie, en dat het Tsjetsjenen waren. Steeds wilden ze informatie van u. Iedere keer werd u door hen geslagen. Rond 20 mei 2010 werd u van op uw verblijfsadres voor de laatste keer door hen meegenomen, ditmaal naar een bos. Deze laatste keer werd gezegd dat ze u misschien beter konden vasthouden totdat u een baard kreeg en vervolgens vermoorden zodat men u als gedode rebel kon presenteren.

Op 9 september 2010 bent u van Grozny naar Rostov vertrokken. Vervolgens nam u de trein naar Polen. Op 15 september 2010 kwam u in Polen aan en diezelfde dag heeft u er een asielaanvraag ingediend. Zonder er te wachten op een antwoord op uw asielaanvraag, vertrok u op 13 december 2010 per wagen van Polen naar België. Op 27 december 2010 diende u een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstanties.

Uw vader, Ab.B.(...) (OV. 5.123.685), heeft op 30 oktober 2009 een asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Belgische asielinstanties. Uw vader had gelijkaardige problemen zij het dat hij geen problemen samen met u heeft meegemaakt. Luidens diens verklaringen werd hij door de staatsveiligheidsdienst FSB onder druk gezet om als informant voor hen te werken. Men dreigde ermee een familie over hem in te lichten die uit was op bloedwraak jegens L.B.(...) aangaande gebeurtenissen uit de eerste Tsjetsjeense oorlog. Uw vader heeft eind oktober 2008 de Russische Federatie verlaten. Ook werden door uw vervolgers aan u vragen over uw vader gesteld.

U bent in het bezit van volgende documenten: een tijdelijke verblijfsvergunning voor Polen dd. 15.10.2010, een bewijs dat uw internationaal paspoort in Polen werd ingehouden, een studentenkaart, een diploma van middelbaar onderwijs, een attest van een managementopleiding, uw geboorteakte met een bijlage dat het Russisch staatsburgerschap aantoont, een rijbewijs, uw intern Russisch paspoort, een kopie van een schoolattest van uw broer Ad.(...), een kopie van de huwelijksakte van uw ouders, een kopie van de tijdelijke verblijfskaart ('oranje kaart') van uw vader in België, uw tijdelijke verblijfskaart in België, een badge van het asielcentrum in Polen, uw diploma van het lager middelbaar onderwijs, een medisch attest dd. 23.08.2010, een convocatie van de OVD dd. 11.08.2010, een convocatie van de OVD dd. 21.08.2010, een faxkopie van een convocatie voor A.B.(...) dd. 19.02.2009, een faxkopie van een getuigschrift betreffende A.B.(...) dd. 30.03.2008, een faxkopie van een attest dat A.B.(...) vluchteling is in Azerbeidjan volgens het UNHCR en een faxkopie van 2 identiteitsbewijzen van L.(...) en 1 van A.B.(...).

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat betreft de inschatting van uw persoonlijke asielverklaringen moet worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd uw asielproblemen aannemelijk te maken.

Alvast dient te worden gewezen op een tegenstrijdigheid aangaande het laatste vervolgingsincident. Zo verklaarde u in het CGVS-asielgehoor dat dit incident ongeveer op 20 mei 2010 heeft plaatsgevonden (CGVS, p. 19). U voegde toe dat u zich deze datum goed kon herinneren omdat de verjaardag van uw moeder op 22 mei valt. Des te bezwarender is dan ook de contradictie met uw verklaring in de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS, waarin u dit incident situeert in april 2010 (CGVS-vragenlijst dd. 22.03.2011, p. 3). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS, p. 19). U verklaarde dat er u bij het invullen van de CGVS-vragenlijst niet expliciet werd gevraagd wanneer u voor het laatst zou zijn meegenomen door uw vervolgers, dat bovendien de toenmalige tolk een vrouw van geringe gestalte was, dat ze niet erg concreet vertaalde en dat u haar niet zo goed begreep. Deze poging tot verklaring kan echter niet worden weerhouden. Alvast blijkt uit de ingevulde vragenlijst duidelijk dat er expliciet sprake is van een laatste keer dat u werd meegenomen, en dat zulks in april 2010 zou hebben plaatsgevonden. Wat betreft uw verwijzing naar de tolk van de Dienst Vreemdelingenzaken, moet worden gewezen op volgende vaststellingen. U gaf bij aanvang van het CGVS-asielgehoor aan dat het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken normaal en goed verlopen was (CGVS, p. 2). Ook ondertekende u, zoals blijkt uit het administratief dossier, bij het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken een document waarmee u verklaarde de u aldaar aangeboden tolk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Verder blijkt uit het administratief dossier dat de op basis van uw verklaringen ingevulde CGVS-vragenlijst aan u in het Russisch werd voorgelezen en dat u deze voor akkoord heeft ondertekend (CGVS-vragenlijst dd. 22.03.2011, p. 3-4). De vastgestelde tegenstrijdigheid is manifest en doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsproblemen.

Ook dient gewezen te worden op een vaagheid in uw verklaringen betreffende L.B.(...). Immers heeft u geen duidelijkheid over de precieze familiale band met deze L.B.(...). Zo verklaarde u aanvankelijk dat deze persoon uw oom was, en bevestigde u dat hij de broer van uw vader was. Onmiddellijk daarop verklaarde u dan weer dat deze persoon niet echt uw oom was. Op welke manier hij dan wel familiaal aan u verwant is, was u dan weer niet duidelijk: misschien een neef van uw vader, misschien een oom van uw vader (CGVS, p. 15 & 18). In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde CGVS-vragenlijst noemde u hem nog uw achteroom/de neef van uw grootvader (CGVS-vragenlijst dd. 22.03.2011, p. 3). Gezien u door uw vervolgers werd ondervraagd over L.B.(...) en zijn zonen A.(...) en Al.(...), kan van u verwacht worden dat u duidelijke en consistente verklaringen betreffende uw familiale band met deze personen aflegt. Ook uw vader toonde zich trouwens in zijn asielverklaringen even vaag over deze familieband met L.B.(...). Zo verklaarde uw vader aanvankelijk dat L.B.(...) de zoon van een oom van zijn vader/uw grootvader was – bijgevolg de neef van uw vader – maar gaf hij later aan dat hij eigenlijk niet weet hoe de familieband in elkaar zit (CGVS B.A.(...) dd.20.09.2011, p. 5). Bovenstaande vaststelling doet verder afbreuk aan de door u verklaarde band die u met L.(...) had en aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ter verdere bevestiging van het gebrek aan aannemelijkheid van de door u verklaarde vervolgingsvrees dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u verklaarde ernst van uw vrees. Meer bepaald vreest u vermoord te kunnen worden (CGVS, p. 15). Uit uw verklaringen

blijkt dat u personen van een door u niet nader gekende instantie in Tsjetsjenië vreest (CGVS, p. 15). Gegeven zulke voorstelling van zaken is het opmerkelijk dat u pas in september 2010 uit uw land bent vertrokken, terwijl u in april/mei 2010 voor de laatste keer door uw vervolgers zou zijn meegenomen (CGVS, p. 13 & 19). Uw verklaring volgens dewelke u geen paspoort kon krijgen en daardoor niet eerder uw land kon verlaten (CGVS, p. 20), is niet afdoende. Zeker niet gezien uit een volgende bezwarende vaststelling ter zake blijkt dat u tot 2 dagen voor uw vertrek uit uw land op uw propiska-adres in het dorp Achkhoy-Martan verbleef (CGVS, p. 6). Het is hoogst merkwaardig dat u - die verklaart een ernstige vervolgingsvrees te koesteren jegens autoriteiten die u niet eens nader kan bepalen - tot 2 dagen voor uw vertrek op uw propiska-adres verbleef. Dit is namelijk de eerste plaats waar de autoriteiten iemand zullen gaan zoeken. Uw verklaring volgens dewelke u uw woning niet eerder kon ontvluchten omdat u niet wist waar u naartoe kon gaan (CGVS, p. 20), is evenmin afdoende. Immers, u heeft nog 2 dagen voor uw vertrek bij uw moeder verbleven en na uw vertrek uit uw woning heeft u nog verschillende dagen bij uw neef in de stad Taganrog in de regio Rostov verbleven (CGVS, p. 6 & 13). Uw verklaring volgens dewelke u eerst nog geld voor de reis diende te verzamelen (CGVS, p. 20) is eveneens onafdoende om uw laattijdig vertrek te rechtvaardigen, gezien ze eveneens niet verklaart waarom u niet bij familie, bijvoorbeeld uw moeder, kon onderduiken.

Bovenstaande vaststellingen doen verder ernstig afbreuk aan de aannemelijkheid van de door verklaarde vrees.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Immers, uw tijdelijke verblijfsvergunning voor Polen dd. 15.10.2010, het bewijs dat uw internationaal paspoort in Polen werd ingehouden en uw badge van het asielcentrum in Polen tonen uw identiteit aan en bevestigen dat u in Polen heeft verbleven en er asiel heeft aangevraagd. Doch ze bevatten geen gegevens betreffende de door u verklaarde problemen. Uw studentenkaart, uw diploma van het middelbaar onderwijs, uw attest van een managementopleiding, uw geboorteakte met een bijlage dat uw Russisch staatsburgerschap aantoont, uw rijbewijs, uw intern Russisch paspoort, uw voorlopige verblijfskaart in België en uw diploma van het lager middelbaar onderwijs bevatten informatie betreffende uw identiteit en uw scholing, uw verblijfsstatus in België, die niet ter discussie staan. Doch deze documenten bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van een schoolattest van uw broer Ad.(...), de kopie van de huwelijksakte van uw ouders en de kopie van de voorlopige verblijfskaart van uw vader in België bevatten informatie over uw broer Ad.(...) en uw ouders. Doch ze bevatten geen gegevens betreffende de door u verklaarde problemen. Het medisch attest dd. 23.08.2010 somt een aantal door u opgelopen verwondingen op. Echter, ze bevat geen informatie betreffende de oorzaak van deze verwondingen. Bijgevolg kan ze de door u verklaarde problemen niet aantonen. De convocatie van de OVD dd. 11.08.2010 en de convocatie van de OVD dd. 21.08.2010 stellen dat u opgeroepen werd als getuige. Echter, er wordt niet vermeld voor welke zaak u werd opgeroepen. Bijgevolg kunnen deze convocaties de door u verklaarde problemen niet aantonen. Des te meer gezien u zelf verklaart dat de inhoud van deze convocaties niet strookt met de werkelijkheid. U stelt immers dat een kennis met uw tweede convocatie naar het politiekantoor was gegaan naar waar u werd geconvoceerd, en dat hem daar werd gemeld dat de onderzoeksrechter die u luidens het document zou hebben geconvoceerd naar deze politieafdeling, op die politieafdeling niet gekend is

(CGVS, p. 21). Wat de faxkopie van een convocatie voor A.B.(...) dd. 19.02.2009 betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat het om een faxkopie gaat, waarvan de bewijswaarde zeer gering is. Immers, de authenticiteit ervan kan niet nagegaan worden. Bovendien stelt deze convocatie enkel dat A.(...) voor gehoor als getuige wordt opgeroepen. Deze convocatie bevat noch informatie betreffende de door u verklaarde problemen, noch over uw vermeende familiale band met A.(...). Bijgevolg kan de faxkopie van deze convocatie bovenstaande beslissing niet weerleggen. Wat de faxkopie van een getuigschrift betreffende A.B.(...) dd. 30.03.2008 betreft, dient eveneens opgemerkt te worden dat het slechts een faxkopie betreft waarvan de bewijswaarde gering is omdat de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Bovendien worden u noch de door u verklaarde problemen in dit getuigschrift vermeld. De faxkopie van een attest dat A.B.(...) vluchteling is in Azerbeidjan volgens het UNHCR bevat geen informatie over de door u verklaarde band tussen u en A.(...) of over de door u verklaarde problemen. De faxkopie van 2 identiteitsbewijzen van L.(...) en 1 van A.B.(...) heeft eveneens een beperkte bewijswaarde gezien de authenticiteit hiervan niet kan worden nagegaan. Bovendien bevatten deze identiteitsbewijzen louter informatie betreffende de identiteit van L.(...) en A.(...). Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde band met hen of betreffende de door u verklaarde problemen. Bijgevolg kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat in het kader van de asielaanvraag van uw vader, Ab.B.(...) (OV. 5.123.685), werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardig karakter van de verklaarde asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker meent dat de motieven van de bestreden beslissing inadequaat zijn en dat hij voldoende elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat in zijn hoofde een gegronde en actuele vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag bestaat, en minstens dat hij voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van de subsidiaire bescherming. Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) stelt dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië niet meer volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling, omdat de mensenrechtenschendingen een gericht karakter hebben, stelt verzoeker dat hij heeft aangetoond dat hij persoonlijk geviséerd wordt in Tsjetsjenië en dat dit eveneens zo is in Polen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er vooreerst op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoeker haalt uit de bestreden beslissing drie punten waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten dat verzoeker geen aanspraak kan maken op internationale bescherming.

Ten eerste spreekt de bestreden beslissing over de tegenstrijdigheid aangaande het laatste incident voor verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst. De commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal heeft gesteld dat het laatste incident zich voordeed op 20 mei 2010 terwijl verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) het laatste incident in april 2010 zou gesitueerd hebben. Verzoeker herhaalt dat het op 20 mei was en heeft geen idee waarom een datum in april aangehaald wordt. Verzoeker meent dat het verschil tussen mei en april zeer beperkt is en kan verklaard worden op verschillende manieren, zoals de context van het eerste interview bij de DVZ of zelfs een menselijke dwaling. In ieder geval meent verzoeker dat op basis van een vergissing van een paar dagen/weken over een datum zijn asielaas en de waarachtigheid van de ingeroepen feiten niet betwijfeld worden.

De Raad wijst erop dat verzoeker op de DVZ een formulier heeft ondertekend waarin hij verklaart de tolk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk (stuk 14 administratief dossier). Verder is aan verzoeker gevraagd bij de aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 mei 2011 of het gehoor op de DVZ goed verlopen is, waarop verzoeker geantwoord heeft: "(...)normaal, goed(...)" (gehoor Commissariaat-generaal p. 2). Verder meent de Raad dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat het invullen van de vragenlijst op de DVZ en het gehoor op het Commissariaat-generaal niet op normale wijze verlopen zijn. De Raad weet dan ook niet waarop verzoeker alludeert als hij de tegenstrijdigheid wijt aan de context van het eerste interview bij de DVZ. Zonder tegenbewijs wordt er aangenomen dat wat in het gehoorverslag en de vragenlijst vermeld staat datgene is wat verzoeker verteld heeft. Verder is het zo dat verzoeker bij zijn gehoor zelf gesteld heeft dat hij zich de datum herinnert omdat zijn moeder jarig is op 22 mei (gehoor Commissariaat-generaal p. 19). Het is dan ook verwonderlijk dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst dit incident een maand eerder situeert (vragenlijst DVZ p. 3). Aangezien dit het laatste incident is dat verzoeker heeft doen beslissen om zijn land van herkomst te doen verlaten, kan van hem verwacht worden dat hij zo nauwkeurig mogelijk is bij het weergeven van de feiten, en is een afwijking van ongeveer drie weken niet aannemelijk.

Vervolgens haalt de commissaris-generaal in zijn bestreden beslissing aan dat verzoeker geen duidelijkheid kan geven omtrent de verwantschapsband die hij zou hebben met L.B.(...). Verzoeker verduidelijkt dat L.B.(...) de neef is van verzoekers grootvader, maar dat deze even oud is als

verzoekers vader. Hierdoor wordt L.B.(...) soms als de broer of de neef van verzoekers vader beschouwd en dus als oom van verzoeker. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zelf stelt dat verzoekers vader in het kader van zijn asielaanvraag ook moeilijkheden had om de exacte verwantschapsband met L.B.(...) aan te geven. Verzoeker benadrukt dat in de Tsjetsjeense cultuur meer aandacht besteed wordt aan de sociale rol van de mensen in de clan dan aan de biologische banden, en dit verklaard waarom L.B.(...) oom genoemd werd. Uiteindelijk heeft deze discussie volgens verzoeker weinig belang, daar de Tsjetsjeense overheden ook een nauwere familieverband als voldoende beschouwen om vervolgingen van de ene persoon naar de andere uit te strekken. Verzoeker verwijst hierbij naar de *"Subject Related Briefing"* van het Commissariaat-generaal over de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië van 2011 (p. 7).

De Raad wijst erop dat verzoeker tijdens zijn verhoor zelf verklaard heeft dat hij tot een kleine 'teip' behoort (gehoor Commissariaat-generaal p. 9). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker niet zou weten wat de exacte familieband is die hij zou hebben met L.B.(...). De bestreden beslissing stelt: *"(...) Ook dient gewezen te worden op een vaagheid in uw verklaringen betreffende L.B.(...). Immers heeft u geen duidelijkheid over de precieze familiale band met deze L.B.(...). Zo verklaarde u aanvankelijk dat deze persoon uw oom was, en bevestigde u dat hij de broer van uw vader was. Onmiddellijk daarop verklaarde u dan weer dat deze persoon niet echt uw oom was. Op welke manier hij dan wel familiaal aan u verwant is, was u dan weer niet duidelijk: misschien een neef van uw vader, misschien een oom van uw vader (CGVS, p. 15 & 18). In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde CGVS-vragenlijst noemde u hem nog uw achteroom/de neef van uw grootvader (CGVS-vragenlijst dd. 22.03.2011, p. 3). (...)".*

Verzoeker baseert zijn vrees voor vervolging op deze verwantschapsband, er kan dan ook van hem verwacht worden dat hij deze verwantschap duidelijker en consequent aangeeft, *in casu* slaagt verzoeker hier niet in. Verder staft verzoeker de stelling dat in de Tsjetsjeense cultuur meer aandacht besteed wordt aan de sociale rol van de mensen in de clan dan aan de biologische banden niet en loutere beweringen zijn niet van die aard om het aangehaalde motief te weerleggen. De door verzoeker aangehaalde *"Subject Related Briefing"* vermeldt op p. 7 niet de familieband met (vermeende) strijders maar op p. 15. Er is sprake van familieleden die verantwoordelijk geacht worden door de autoriteiten voor de daden van hun verwanten. Dit is geen weerlegging van de onduidelijkheid van de door verzoeker aangehaalde familieband terwijl een dergelijke familieband inderdaad belangrijk is. Volgens de verklaringen van verzoeker is zijn "oom" trouwens reeds tijdens de Tsjetsjeense oorlog gestorven (gehoor, p. 15) zodat het weinig waarschijnlijk is dat verzoeker omwille van dit familielid nu vervolgd zou worden. Verzoeker stelt zelf dat hij niet weet waarom deze oom belangrijk zou (kunnen) zijn (gehoor, p. 18).

Waar de commissaris-generaal tenslotte stelt dat verzoekers gedrag voor zijn vertrek naar het buitenland niet in overeenstemming is met de door hem aangehaalde vrees voor vervolging, stelt verzoeker dat hij reeds verklaart heeft dat hij niet wist waar hij naartoe kon gaan en tijd nodig had om een paspoort te verkrijgen en geld te verzamelen. Hij besloot dus zijn vertrek te plannen en zich te verbergen bij zijn familie die hem steunde. Verzoeker meent dat dit verstaanbaar en legitiem is en als voldoende zou moeten worden beschouwd.

De Raad merkt op dat hetgeen verzoeker in huidig verzoekschrift stelt niet overeenkomt met verzoekers verklaringen. Verzoekers stelling dat hij besloot zijn vertrek te plannen en tijdelijk bij zijn familie onder te duiken mist feitelijke grondslag. Verzoeker zou tot twee dagen voor zijn vertrek verbleven hebben op zijn *propiska*-adres. Hoewel dit inderdaad bij familie is, kan dit bezwaarlijk als verbergen omschreven worden. Aangezien verzoeker gesteld heeft dat de laatste keer dat hij meegenomen werd, gedreigd werd dat ze hem zouden vermoorden, kan dit gedrag niet als overeenstemmend met verzoekers vrees voor vervolging omschreven worden (gehoor Commissariaat-generaal p. 19).

Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift een nieuw feitelijk element aan dat te maken heeft met zijn reisweg van Tsjetsjenië naar België. Het betreft een gebeurtenis die op 17 september 2010 plaatsvond in Polen. Op deze dag vond in Polen een conferentie plaats van Ahmed Zakayev, die gezocht werd door de Russische autoriteiten wegens verdenking van terroristische activiteiten. A.Z. werd op die dag opgepakt. Deze conferentie zou opgenomen geworden zijn door de Russische geheime inlichtingendiensten die ook aanwezig waren op deze conferentie. Verzoeker vreest dan ook dat hij herkenbaar zou zijn op deze videobeelden en als een voorstander of zelfs leerling van A.Z. zou aanzien worden. Verzoeker vluchtte bovendien onwettelijk uit Tsjetsjenië en sinds het eind van de Tsjetsjeense oorlog is er een bijzondere inspanning om de opposenten van het regime te vinden, ook in het buitenland. Verzoeker meent tenslotte dat het feit dat hij deze elementen tijdens zijn gehoor niet aangebracht heeft niet wegneemt dat

deze nieuwe componenten onderzocht dienen te worden om het bestaan van het risico op behandelingen in strijd met artikel 3 EVRM te vinden.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS, nr. 163.364 van 10 oktober 2006). Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij op de bovenvermelde bijeenkomst aanwezig was. Hij toont ook niet aan dat hij onwettig uit Tsjetsjenië vluchtte vermits hij Tsjetsjenië verlaten heeft met zijn internationaal paspoort zoals blijkt uit het getuigschrift dat dit paspoort in Polen werd ingehouden en hij zelf verklaart dat hij diende te wachten tot hij een paspoort bekomen had.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst vervolging dient te vrezen op grond van de verwantschapsband met L.B.(...). Bijgevolg kan verzoeker de aangehaalde feiten ook niet gebruiken om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2, a) en b) aan te tonen. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS